FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (andra avdelningen)
den 10 februari 2000 *

I mål T-5/99,

Pantelis Andriotis, bosatt i Thessaloniki (Grekland), företrädd av advokaten S. Ioannidou, Thessaloniki, delgivningsadress: advokatbyrån E. Korn, 21, rue Nassau, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av D. Triantafyllou, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

och

* Rättegångsspråk: grekiska.

Europeiskt centrum för utvecklingen av yrkesutbildningen (Cedefop), företrätt av advokaten H. Kallipolitis, Thessaloniki och advokaten B. Wägenbaur, Hamburg, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av svarandenas underförstådda beslut att vägra att skriftligen informera sökanden om offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av resultatet från den offentliga upphandlingen till följd av Cedefops meddelande om upphandling APO/97/005 (EGT S 139, 1997, s. 44),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna A. Potocki och A.W.H. Meij,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Bakgrund till tvisten

1 Europeiskt centrum för utvecklingen av yrkesutbildning (Cedefop) publicerade i juli 1997 i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av den 19 juli 1997 (S 139, s. 44) ett meddelande om upphandling APO/97/005 angående följande tjänster: "Arkitekt eller arkitektkonsult med ansvar för uppföljning och kontroll av arbetena vid uppförandet av den nya Cedefop-byggnaden".

2 Sökanden presenterade i egenskap av anbudsgivare ett anbud.

3 Det är ostridigt mellan parterna att sökanden under november månad 1997 på informellt sätt underrättades om att kontraktet i fråga hade tilldelats en annan anbudsgivare.

4 Efter det att sökanden begärt att Cedefop officiellt skulle underrätta honom om resultatet av upphandlingen och motiveringen till att hans anbud förkastats, erhöll han den 4 december 1997 en skrivelse från Cedefop. I denna angavs att skälen till att hans ansökan inte hade antagits i huvudsak grundade sig på hans bristfälliga erfarenhet vad gäller uppförandet av kontorsbyggnader samt på hans arkitektkontors begränsade infrastruktur.

5 Sökanden framförde den 8 januari 1998 ett klagomål till kommissionen om överträdelse av rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139) och begärde att han skulle underrättas om namnet på den anbudsgivare som tilldelats kontraktet samt att han skulle få ut en kopia av protokollet avseende tilldelningen och av det relevanta beslutet fattat av Cedefops styrelse.

6 Sökanden väckte därefter talan dels vid den högsta förvaltningsdomstolen i Grekland, för att få beslutet om tilldelningen av kontraktet ogiltigförklarat, dels vid underrätten i Thessaloniki, i första hand för att skjuta upp tilldelningsförfarandet och i andra hand för att utfå vissa handlingar som Cedefop enligt honom ännu inte hade skickat till honom.

7 Sökanden medger att han inom ramen för förfarandet inför domstolen i Thessaloniki har tagit del av innehållet i de efterfrågade handlingarna.

8 Underrätten i Thessaloniki ansåg i sin dom av den 30 mars 1998, enligt en avskrift i Cedefops svaromål som inte bestritts av sökanden, att "vad gäller sökandens sista yrkande om att utfå namngivna handlingar [...] är detta yrkande ogrundat även i sak och skall avslås eftersom Cedefop aldrig har vägrat att lämna ut dessa handlingar utan tvärtom [har] lämnat ut a) det anbud som ingavs i augusti 1997 av arkitektkontoret Georges och Anne Zoïdis, den anbudsgivare som tilldelades kontraktet, och även anbuden från kontoren Heupel och Nanou, b) [Cedefops] styrelses beslut av den 14 november 1997, översatt från franska, c) avtalet av den 16 december 1997 mellan [Cedefop] och arkitektkontoret Zoïdis och slutligen d) den skrivelse av den 14 november 1997 vari Cedefops direktör Johan van Rens förklarar beslutet avseende valet av arkitektkonsult [...]".

9 Den 6 oktober 1998 skrev sökanden ett nytt klagomål. Detta var adresserat till kommissionens ordförande, Jacques Santer.

10 Då inget meddelande om tilldelningen av det omtvistade kontraktet hade publicerats i Officiella tidningen skrev sökanden på nytt till kommissionens ordförande den 17 november 1998 och anmodade honom att bekräfta att en publicering hade ägt rum.

11 Cedefop skickade slutligen, den 8 januari 1999, ett brev till sökanden i vilket detta organ gjorde gällande att "det totala värdet av det avtal som ingåtts på grundval av det anbud som ingavs av arkitektkontoret G. och A. Zoïdis uppgår till 140 000 ecu [...] Vi anmärker emellertid att den grekiska översättningen av såväl det kompletta beslutet från styrelsen som den detaljerade redogörelsen för motiveringen har anslagits på Cedefops anslagstavla för meddelanden utanför det kontor där tilldelningsförfarandet ägde rum. Detta har ni kunnat få vetskap om åtminstone genom att läsa inlagor med tillhörande handlingar från Centret inom ramen för det interimistiska förfarande ni utan framgång inlett vid domstolen i Thessaloniki. Varje anbudsgivare kunde konsultera dessa handlingar och ta kopior av dem. Dessutom har dessa upplysningar även lagts till handlingarna, bland annat inom ramen för ovan nämnda interimistiska förfarande av den 9 mars 1998, och de har ställts till förfogande för domstolen (och er) vilket anges uttryckligen i motiveringen till beslut nr 7715 av den 30 mars 1998 och särskilt i det stycke som innehåller motiveringen till avslaget på er begäran".

Förfarandet

12 Det är under dessa omständigheter som sökanden genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 4 januari 1999 har väckt denna talan.

13 Kommissionen framförde den 15 februari 1999 med stöd av artikel 114.1 i förstainstansrättens rättegångsregler en invändning om rättegångshinder.

14 Cedefop ingav den 1 mars 1999 ett svaromål, i vilket centret i huvudsak åberopar att ifrågavarande talan inte kan tas upp till sakprövning, utan att emellertid för den skull formellt göra en invändning om rättegångshinder i enlighet med ovan nämnda artikel 114.1.

15 Sökanden inkom med sitt yttrande över kommissionens invändning om rättegångshinder den 20 april 1999.

16 Han inkom med sin replik, vilken innehöll hans yttrande över Cedefops argumentation vad avser frågan om avvisning av talan, den 3 juni 1999.

Parternas yrkanden

17 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ta upp hans talan till sakprövning,

— förplikta svarandena att i skrift skicka honom det meddelande genom vilket resultatet av förfarande APO/97/005 publicerats i Officiella tidningen eller att underrätta honom om att någon publicering inte har ägt rum,

— besluta att svarandena skall ersätta rättegångskostnaderna.

18 Cedefop har yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan,

— besluta att sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

19 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— förklara att talan uppenbart inte kan tas upp till prövning eller att talan saknar föremål, utan att pröva målet i sak,

— besluta att sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

Sökandens rätt till försvar

Sökandens argument

20 I sitt yttrande avseende den invändning om rättegångshinder som kommissionen framfört anser sökanden att hans rätt till försvar har åsidosatts genom att han anmodats att svara på kommissionens invändning om rättegångshinder utan att dessförinnan ha fått kännedom om innehållet i Cedefops yttrande.

Förstainstansrättens bedömning

21 Det bör påpekas att sökanden genom brev av den 21 april 1999 har anmodats att yttra sig över Cedefops svaromål. Han har för övrigt ingivit en replik som svar på detta svaromål den 3 juni 1999. Under dessa förhållanden har hans rätt till försvar inte åsidosatts.

Upptagande till sakprövning

Parternas argument

22 Sökanden har anfört att tilldelningen av ett offentligt kontrakt skall publiceras i Officiella tidningen i enlighet med artiklarna 16 och 17.2 i direktiv 92/50. Om beslutet om tilldelning inte publiceras medför detta att tilldelningen och det avtal som ingåtts till följd av denna inte är giltiga.

23 Sökanden har gjort gällande att han såsom anbudsgivare i anbudsförfarandet och såsom den som lagt det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet har ett uppenbart rättsligt intresse av att se till att de ovan nämnda artiklarna 16 och 17 följs i förevarande mål. Han fick för övrigt kännedom om innehållet i de omtvistade handlingarna endast tack vare att dessa bifogats som obestyrkta bilagor till Cedefops inlagor i det interimistiska förfarandet vid underrätten i Thessaloniki.

24 Sökanden har hävdat att han utöver detta formella rättsliga intresse även har ett väsentligt intresse av att underlåtenheten att publicera förklaras rättsstridig och detta av två skäl. För det första har avsaknaden av publicering betydelse för den ifrågavarande tilldelningens giltighet, vilken sökanden hade för avsikt att bestrida inför de behöriga nationella allmänna domstolarna. Underlåtenheten att publicera utgör vidare en omständighet av betydelse för gemenskapens utomobligatoriska ansvar enligt artikel 215 andra stycket av EG-fördraget (nu artikel 288, andra stycket, EG) med avseende på en senare skadeståndstalan.

25 Sökanden har i detta avseende även påpekat att publiceringen i Officiella tidningen utgör den enda säkra metoden att delge berörda tredje parter de upplysningar som är nödvändiga för att kontrollera giltigheten av det omtvistade tilldelningsbeslutet. Detta krav kan inte uppfyllas varken genom att anslag sätts upp i de upphandlande myndigheternas lokaler eller genom att obestyrkta kopior förevisas eller deponeras.

26 Vad gäller kommissionens inställning i detta mål har sökanden hävdat att denna institution i enlighet med artiklarna 17 och 18 i rådets förordning (EEG) nr 337/75 av den 10 februari 1975 om uppbyggnaden av ett europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (EGT L 39, s. 1; svensk specialutgåva, område 16, volym 1, s. 6) var tvungen att avge en bekräftelse angående publiceringen av tilldelningsbeslutet inom en månad från det att frågan hänsköts till kommissionen. Kommissionens underlåtenhet att svara inom denna tid är likvärdigt med ett underförstått beslut om avslag.

27 Cedefop har först erinrat om att sökanden har vitsordat att han i november 1997 och därefter skriftligen den 4 december 1997 har underrättats om att hans anbud förkastats. Han har inte bestritt giltigheten av detta beslut inom föreskriven tid eftersom hans klagomål är daterat den 8 januari 1998. Under dessa förhållanden kan förevarande talan inte tas upp till prövning, eftersom fristerna för det administrativa förfarandet inte har respekterats.

28 Cedefop har därefter påpekat att sökanden under alla förhållanden har medgett att han har fått kännedom om innehållet i de handlingar som han önskar få utlämnade inom ramen för detta förfarande. Han för denna talan som om han aldrig hade fått kännedom om innehållet i dessa handlingar. Ett eventuellt bifall till hans talan kan inte förbättra hans ställning, vilket medför att sökanden i detta fall inte har något aktuellt berättigat intresse av att få saken prövad.

29 Cedefop har slutligen framhävt att centret frivilligt tillämpat bestämmelserna i direktiv 92/50. Detta direktiv är inte tillämpligt i förevarande fall eftersom det avtal som ingicks med den som tilldelades kontraktet avsåg ett belopp under 200 000 ecu exklusive moms.

30 Kommissionen å sin sida har för det första åberopat att en talan som avser handlingar utförda av Cedefop eller Cedefops underlåtenhet att handla skall riktas uteslutande mot Cedefop och inte mot andra gemenskapsorgan. Det är följaktligen uppenbart att talan till den del den riktas mot kommissionen inte kan tas upp till prövning.

31 Kommissionen har i andra hand bland annat anfört att, såvitt talan är riktad mot kommissionens underförstådda vägran att utöva den kontroll över lagenligheten av Cedefops handlingar som den anförtrotts genom förordning nr 337/75, sökanden inte har väckt talan mot denna underförstådda vägran inom de frister som föreskrivs i det administrativa förfarandet.

32 Kommissionen har för det tredje gjort gällande att Cedefop den 8 januari 1999 meddelade sökanden resultatet av upphandlingsförfarandet. Denne har följaktligen inget aktuellt berättigat intresse av att få denna talan prövad.

Förstainstansrättens bedömning

33 Enligt artikel 114 i rättegångsreglerna skall rätten, om en part begär det, meddela beslut i fråga om rättegångshinder utan att pröva själva sakfrågan. I enlighet med punkt 3 i samma bestämmelse skall återstoden av förfarandet vara muntligt om inte rätten bestämmer annat. Rätten kan följaktligen besluta att det inte finns skäl att inleda det muntliga förfarandet och fatta ett motiverat beslut i anledning av begäran.

34 Enligt artikel 111 i rättegångsreglerna kan rätten, om det är uppenbart att talan inte kan tas upp till prövning, fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling.

35 I förevarande mål anser sig förstainstansrätten ha inhämtat tillräckliga upplysningar genom handlingarna i akten och beslutar för så vitt talan riktas mot kommissionen att det inte finns skäl att inleda det muntliga förfarandet och för så vitt talan är riktad mot Cedefop att det inte finns skäl att ytterligare behandla ärendet.

36 Enligt fast rättspraxis är förutsättningen för att en talan som väckts av en fysisk eller juridisk person skall tas upp till prövning att personen har ett berättigat intresse av att saken prövas (se förstainstansrättens dom av den 30 januari 1997 i mål T-117/95, Corman mot kommissionen, REG 1997, s. II-95, punkt 83).

37 Det framgår av handlingarna i akten att sökanden har anmodat Cedefop att meddela honom resultatet av den omtvistade offentliga upphandlingen och motiveringen till att hans anbud förkastats och att han har erhållit ett motiverat brev från Cedefop av den 4 december 1997 som bekräftade att hans anbud inte hade antagits.

38 Sökanden har dessutom i sina skriftliga inlagor medgett att han innan han väckte denna talan, inom ramen för de nationella administrativa förfarandena och således senast den 30 mars 1998, hade fått kännedom om alla de upplysningar angående den ifrågavarande offentliga upphandlingen som han hade kunnat erhålla genom en publicering av tilldelningsbeslutet i Officiella tidningen.

39 Eftersom sökanden redan har erhållit alla de upplysningar som skulle ha kunnat publiceras i Officiella tidningen och således, innan denna talan väcktes, redan i allt väsentligt hade uppnått det resultat han eftersträvar genom detta förfarande, nämligen att erhålla nödvändiga uppgifter för att han inför domstol skulle kunna föra talan mot beslutet om tilldelning av det ifrågavarande kontraktet och det samtidiga avslaget av hans anbud, finns det anledning att anse att han inte har något berättigat intresse av att få saken prövad.

40 Det är följaktligen uppenbart att förevarande talan inte kan prövas i sak.

41 Det framgår under alla omständigheter av fast rättspraxis att förstainstansrätten inte kan rikta förelägganden till gemenskapens institutioner (se förstainstansrättens beslut av den 27 oktober 1999 i mål T-106/99, Meyer mot kommissionen, REG 1999, s. II-3273, punkt 21). Sökandens yrkande att svarandena skall förpliktas att i skrift skicka honom det meddelande genom vilket resultatet av den offentliga upphandlingen APO/97/005 publicerats i Officiella tidningen eller att informera honom om att ingen publicering av detta meddelande ägt rum skall följaktligen, redan på denna grund, avvisas.

Rättegångskostnader

42 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Svarandena har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall svarandenas yrkande bifallas.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande beslut:

1) **Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.**

2) **Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens och Cedefops rättegångskostnader.**

Luxemburg den 10 februari 2000

H. Jung

Justitiesekreterare

J. Pirrung

Ordförande